

[Christmas Møller.]

jeg da altid gerne give Vidnesbyrd om, om jeg saa maa sige til Gengæld og Kvittring for Behandlingen af mig i Fortiden.

Jeg vender mig derefter til de tre Lovforslag, som foreligger til Behandling. Det er jo rigtigt, saaledes som der allerede er gjort opmærksom paa, at disse Forslag bygger paa ganske den samme Grundbetragtning som Forslagene fra i Fjor, og inden jeg gaar over til at sige nogle enkelte Ord om dem, vil jeg dog gerne ogsaa her under denne Debat gøre en Bemærkning om, man kan vel næsten sige det vigtigste økonomiske Problem, som har foreligget, nemlig Spørgsmaalet om den danske Krones Stilling. Uden at jeg skal rejse nogen Strid angaaende, hvorledes denne Sag har udviklet sig, hvor efter min Opfattelse Stillingen er ganske klar, at den danske Krones Værdi blev fastsat i Januar 1942 og blev bekræftet ved Befrielsen den 4.—5. Maj til en Sterlingkurs — og andre Kurser rettede sig derefter — af 19,34, saa er det jo klart for alle, at der har været oven i Købet overordentlig stærke Kræfter i Bevægelse, ganske særlig inden for Regeringen og Regeringspartiet — men der er vel ogsaa nogle andre, som ved Lejlighed har haft en Rem af Huden — for, at man skulde prøve at ordne Spørgsmaalet om Landbrugets Forhold og Danmarks økonomiske Forhold ved en Sænkning af Kronekursen. Jeg tror, man i Dag kan sige, at det har været overmaade heldigt og for hele Landets økonomiske Udvikling godt, at disse Bestræbelser ikke sejrede, og at det over for den økonomiske Udvikling, vi har set i Verden, og ganske særlig over for den Prisstigningsbevægelse, vi har set, vilde have været overmaade skadeligt for dansk Økonomi, om den danske Krone var blevet sænket, saaledes som man jo ganske aabenlyst stiledede imod. Den Betalingsoverenskomst, der i Sommeren 1945 blev sluttet mellem Danmark og England med hele den daværende Regerings Tilslutning, staar ved Magt, og den Kurs, som man da fastlagde — og jeg tror til stor Gavn for Landet fastlagde —, den opretholdes jo ogsaa, idet jeg jo gaar ud fra, i det Øjeblik man ikke fra Regeringens Side siger noget andet, at den Udtalelse, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat angaaende Kronespørgsmaalet for nylig, ikke blot dækker hans, men hele Regeringens Opfattelse. Selv om det maaske var underligt, at det ikke var Stats- eller Finansministeren, der udtalte dette dog meget vigtige, er Forsvarsministeren jo dog en Slags Reserverfinansminister, kan man vel udtrykke

det, saaledes at det i hvert Fald smager af Fugl, naar han udtaler sig om et saa vigtigt økonomisk Spørgsmaal.

Forslagene bygger altsaa i deres tekniske Udformning paa Forslagene fra i Fjor; og det første Spørgsmaal, som melder sig, er jo dette, som ærede foregaaende Ordførere ogsaa har været dybt inde paa, om Priserne 5 Kr. for Smørret og 3 Kr. for Flæsket er de rigtige Priser. Vi har allerede nu hørt, at det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup med al den Sagkundskab, det ærede Medlem raader over, erklærer, at Priserne ligger i Underkanten; Socialdemokratiets ærede Ordfører har sagt det modsatte.

Jeg vil om denne Prisansættelse paa 5 og 3 Kr. for det første udtale, at det naturligvis for os, der var med til at vedtage Lovene af 1. Oktober, er tilfredsstillende, at den højtærede Landbrugsminister siger, at de 5 Kr. og de 3 Kr. er han kommet til derved, at han har taget de 4 Kr. og de 2 Kr. 59 Øre som Priserne, der var rimelige i Fjor — jeg ved godt, at den højtærede Landbrugsminister tager et vist Forbehold over for, om de nu var helt rimelige; det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup skal jo ogsaa have lidt —, og saa siger, at med den Prisudvikling og den Fordyrelse, der er sket siden, er 5 Kr. og 3 Kr. det rimelige nu. Jeg vil gerne sige, at dette Udgangspunkt, de 4 Kr. og de 2 Kr. 59 Øre, er et Udgangspunkt, som jeg kan forstaa og kan billige. Paa den anden Side, naar jeg tænker paa de Udtalelser, som ikke særlig den højtærede Udenrigsminister, men den højtærede Landbrugsminister fremsatte, da der blev givet Offentligheden Meddelelse om Ruslandsaftalen, og tænker paa den, jeg har vel Lov til at paastaa, overordentlige Glæde, Landbrugsministeren følte ved denne Aftale, hvor glimrende den var: nu kunde man se, om jeg saa maa sige uden at citere ordret, at de rette Folk var kommet til; naar jeg tænker paa dette, maa jeg maaske spørge: Naar Ruslandsaftalens Pris efter de Oplysninger, der foreligger for os, er 4 Kr. 71 Øre for Smørret og 2 Kr. 53 Øre for Flæsket, hvorfor er Landbrugsministeren da saa glad for den Aftale? Vi skal føre en dristig Politik, sagde Landbrugsministeren ved den Lejlighed, og jeg synes man har Lov til, staaende over for disse Priser, at gøre den Bemærkning, jeg her har gjort.

Den næste Bemærkning, jeg gerne vil gøre, er saa denne, idet jeg gaar ud fra Udgangspunktet, de 4 Kr. og de 2 Kr. 59 Øre og følger den Beregning, som den højtærede Landbrugsminister redegjorde for i sin Tale; at jeg forudsætter, at den højtærede Land-